

Hejsek 2

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXVII říjen 2021

Pejsek štěká...

Září je za námi a s ním i naše tradiční výprava na Vraní skálu. Bylo sice trochu pošmourno, ale nic nám nezabránilo v tom pomoci Asterixovi, Obelixovi a dalším Galům se vším, co je trápilo, a nakonec, i když to bylo velmi těsné, i porazit Římany! I když, naši nejstarší by vám o tom možná vyprávěli trochu jinak...

Haf! Haf! Haf!

V září bylo oslavenců hodně, v říjnu jste podle mých informací jen tři — štěkám vše nejlepší Nýmovi, Štěpánovi B. a Zelímu.

Haf! Haf! Haf!

Moc prosíme, noste nám příspěvky. Podrobněji je vysvětlené, jak to letos je, v zářijovém Pejskovi, ve zkratce je to 400 Kč na pololetí

nebo 800 Kč na rok pro ty, co loni neplatili na celý rok. Pokud jste loni zaplatili na rok, jedno pololetí je vám odpuštěno a stačí zaplatit to druhé.

Haf! Haf! Haf!

Již tento pátek 8. 10. se koná čaj, po kterém přespáváme v klubovně a následně v sobotu 9. 10. vyrazíme buď na společnou výpravu s nejmladšími, na třicítku nebo na padesátku. Rozmyslete si, na co se cítíte, a nezapomeňte si (pokud budete přespávat) vzít vše na sobotu už na páteční čaj!

Haf! Haf! Haf!

V říjnu nám také začnou družinovky. Na těch se scházíme jednou za 14 dní (pravidelně se střídají s oddílovkami) v menších skupinkách

a jsou také trochu kratší. Draco klubovně, nejstarší se Všechny družinovsky máme ještě domluví, zda je chtě- letos v úterý, mladší a střed- ji od 18.00 do 20.00 nebo ní je budou mít od 16.30 do 18.30 do 20.30. První letošní 18.30 na střídačku v naší a družinovsky budou 19. října.

Co budeme dělat my větší?

5. 10.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
8. 10.	Čaj	(16.00—19.00)
9. 10.	Padesátka, Tricítka a Výprava s nejmenšími	
12. 10.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
19. 10.	Družinovsky mladší a střední:	(16.30—18.30)
	starší:	(ještě nevíme ¹)
26. 10.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
27. — 31. 10.	Podzimky	
2. 11.	Družinovsky	(viz výše)

A dále?

27. 11.	Drakiáda
10. — 12. 12.	Vánoční výprava

¹18.00—20.00 nebo 18.30—20.30 — ještě se dohodnou s vedoucími

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Září uteklo jako voda a máme tu říjen. Stále ale ještě nemáme od všech příspěvky, tak to prosím co nejdříve napravte a doneste nám je.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Během října nás čeká další společná výprava s velkými, ale tentokrát jen s mladšími od velkých, tak se ne-

bojte, že byste to neušli! Také bude možnost po čaji přespát v klubovně, bude se dít spousta zajímavých věcí, tak zvažte, jestli po čaji nezůstat s námi.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám všechno nejlepší k narozeninám Martince a Jonáškoví!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

7. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)
8. 10.	Čaj	(16.00—18.00)
9. 10.	Výprava se staršími	
14. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)
21. 10.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

17. 11.	Výprava s rodiči
26. 11.	Čaj
10 — 12. 12.	Vánoční výprava
14. 1.	Čaj
15. 1.	Výprava do Zoo

Štěně

Výprava na Vraní skálu

Během první výpravy nového oddílového roku jsme se již tradičně vydali na Vraní skálu. Tentokrát nás po cestě doprovázeli Asterix, Obelix, Panoramix, Kakofonix a další členové galské vesnice. Těm jsme pomáhali překonat všemožné nástrahy, a především porazit obávané Římany, kteří chtěli na vesnici zaútočit. Po cestě na Vraní skálu jsme nejprve pomohli Obelixovi posilnit se divočáky. Rozdělili jsme se do skupinek podle toho, s jakou přílohou máme divočáky rádi (například se švestkami, brusinkami atp.). Dané skupinky se snažily ulovit takový druh divočáka, který je pro jejich oblíbenou přílohu nejvhodnější. Podařilo se nám ulovit spoustu divočáků a Obelix byl s námi spokojen.

Vydali jsme se na další cestu, než jsme ale stihli dojít pod Vraní skálu, zastavil nás Kakofonix s tím, že mu zase někdo zničil jeho hudební nástroj, protože se mu nelíbil jeho zpěv. Nám se sice Kakofonixův zpěv také nelíbil, ale rozhodli jsme se mu opatřit spoustu nových nástrojů do zásoby, protože jsme dospěli k závěru, že by Kakofonixův hrozivý zpěv mohl pomoci zahnat Římany. Pak už jsme v poklidu vyšlapali kopec a na vrcholku Vraní skály jsme si užili krásný výhled. Na plácku kousek pod vrcholkem jsme si dali oběd. Během našeho hodování se ale ztratil pes Idefix, takže jsme ho Asterixovi a Obelixovi pomáhali hledat. Stopy nás nakonec neomylně zavedly za Idefixem do řeznictví.

Cestou zpátky na vlak jsme cítili, že Římané už nám mohou být v patách. Proto jsme za těžkých podmínek donesli do Panoramixova kotle dostatek vody na uvaření kouzelného nápoje, kterého jsme se pak všichni trochu napili, abychom měli jistotu, že Římany zdoláme. Pokračovali jsme dále v cestě až skoro před brány vesnice Zdice, odkud nám jel vlak domů. V tom na náš zadní voj nenadále zaútočili Římani. Všem se podařilo utéci za ostatními na louku, kde jsme se s Římany utkali. Římanů sice bylo méně, ale i tak byl boj velmi vyrovnaný. Po napínavém souboji jsme je nakonec těsně porazili. Kousek před nádražím jsme za to dostali od Asterixe a Obelixe zaslouženou odměnu. Nakonec už nezbylo než nasednout do vlaku a odjet zpět do Prahy.

Klubovna

oddílová místa

Tentokrát se v této rubrice budeme věnovat tomu nejdůležitějšímu oddílovému místu ze všech — naší klubovně. Klubovnu v Klimentské ulici neměl oddíl vždy. Náš oddíl byl založen v roce 1978 Lubošem Vaculínem a asi dvanácti kluky z Prahy 5. Jakou měli na počátku klubovnu, nebo jestli vůbec nějakou měli, se mi nepodařilo zjistit. Zřejmě z roku 1980 je ale zmínka o tom, že se oddíl scházel v malinké klubovně o velikosti zhruba $1,5 \times 2,5$ metru v Lidické ulici na Smíchově. Klubovnou byl sklep jednoho ze členů oddílu. Poté (prameny se nezmiňují kdy přesně) získal oddíl klubovnu v Klimentské ulici, ve které se scházíme dodnes. I ta byla ovšem původně sklepem na uhlí a klubovnu z původního nepřívětivého prostoru členové oddílu teprve postupně budovali.

Zásadním zlomem v historii klubovny je rok 2002. Rok, ve kterém Prahu zasáhly velké povodně, které bohužel neminuly ani naši klubovnu. 12. 8. 2002 Vpředáci vyklidili věci z klubovny a poté jen napjatě sledovali zprávy. I přes prvotní nadějný vývoj situace nakonec do klubovny vnikla voda ze sklepa domu, který je s naší klubovnou spojen dveřmi nacházejícími se za dřevěným obložením klubovny. Voda ve sklepě domu dosahovala zhruba šedesáti centimetrů, v naší klubovně, která je o trochu výš, jí bylo o něco méně. Došlo tedy ke zničení lina, koberce a omítky. Při omlacování omítky navíc začalo téct z alespoň 50 let sta-

rých vodovodních trubek, takže musely být vyměněny i ty. Pozitivní na tom ale je, že při výměně trubek byla instalována odbočka, díky které máme v klubovně kohoutek s tekoucí vodou. Kromě toho přibily během oprav do klubovny i akumulární kamna, takže je nyní možné v klubovně snadno zatopit (teplem, nikoli vodou). Rekonstrukce klubovny byla opravdu důkladná a díky ní má klubovna v podstatě takovou podobu jako dnes.

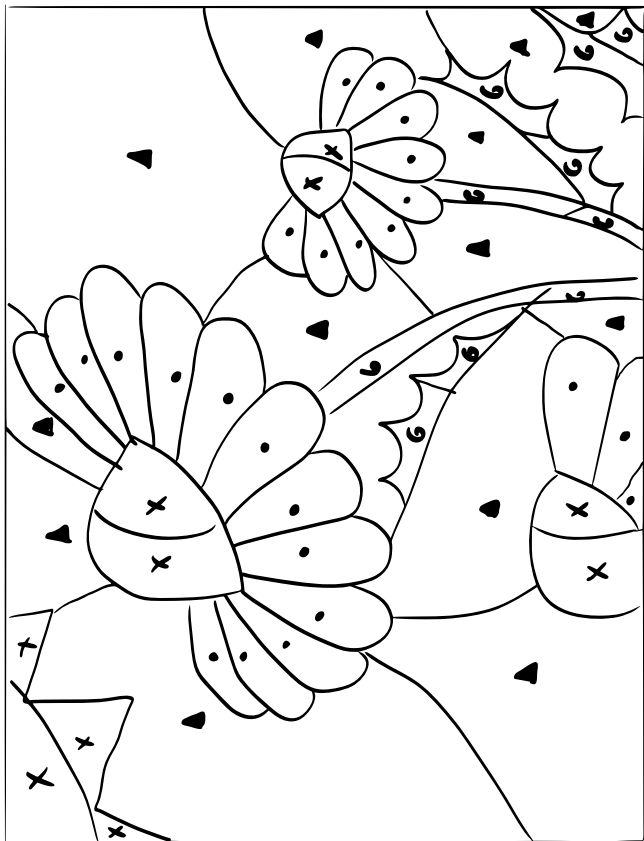
Od roku 2002 se naštěstí žádná taková ničující událost nestala, takže se v klubovně od té doby spíše jen mění mapy a výzdoba, dělají se drobnější práce udržovacího rázu a přidávají se různá vylepšení — jako například vyrobení botníku. Během září a října byste se snad měli všichni do

klubovny podívat, proto buďte všímaví a zkuste mi říct, kolik indiánských lenošek máme v naší klubovně. Kdo řekne vedoucím správné číslo, dostane body do bodování. Pokud někdo neví, co je to lenoška, stačí se zeptat a počtu lenošek si pak můžete začít všimat také.

Letní louka

Na louce nám v létě vyrostly krásné sedmikrásky. Dokáš vybrat správné barvy a obrázek vymalovat? Každé bílé místo má svůj tvar, který říká, jakou barvu má. Vymaluj sedmikrásky správnými barvami a pak obrázek ukaž Mikuldovi.

Pejsek

Šifry, Šifry, Šifry!

A máme tu druhou šifru, která se vyskytla na letošním táborovém pokladě, a tou je „druhá oddílová“ šifra. Zašifrovaný text vypadá třeba takto:

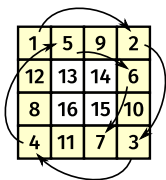
HfuutoXugXXjáenr „2“

Druhou oddílovou šifru poznáme tak, že se za zprávou nachází dvojka v uvozovkách. Abychom šifru rozluštili, je třeba si nejprve spočítat počet písmenek ve zprávě a následně si napsat čtvercovou tabulku tak, abychom tabulku akorát zaplnili všemi písmenky ze zprávy. V našem případě má zpráva 16 písmen, což vychází na tabulku se čtyřmi sloupci a čtyřmi řádky. Písmena vpisujeme do tabulky po řádcích:

H	F	U	U
T	O	X	U
G	X	X	J
Á	E	N	R

Písmenka z tabulky pak čteme následujícím způsobem: První písmenko vezmeme z levého horního rohu, druhé z pravého horního rohu, třetí z pravého dolního rohu a

čtvrté z levého dolního rohu. Páté písmenko pak vezme hned vedle levého horního rohu a takto pokračujeme dále dokud neobtočíme celý čtverec. Po přečtení prvního čtverce pokračujeme dalším čtvercem, dokud nepřečteme všechna písmenka v tabulce, jak je ukázáno na obrázku:

Rozluštěný text nám vyjde „Hurá funguje to“.

Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Tvým úkolem bude rozluštit druhou oddílovou šifru a řešení ukázat Pomerančovi:

DTBAAPOIDOTSELRAŘOALOEAZL „2“

Pro starší (od 6. třídy včetně)

Druhá oddílová šifra dokáže být velmi úmorná, jak se mnozí z vás na pokladě přesvědčili, zvláště pokud je zpráva dlouhá. Umění u druhé oddílové šifry je neudělat při luštění žádnou chybu při vpisování do tabulky a neztratit se při čtení tabulky. Zde je několik rad, jak si luštění ulehčit:

1. Při počítání písmen zprávy si udělejte drobnou tečku nebo čárku po každém desátém písmenu.
2. Po napočtení písmen si spočtete velikost tabulky a před přepsáním písmen do tabulky si text zřetelně rozčárkujte na jednotlivé řádky. Pokud je tabulka třeba 12×12 , udělejte zřetelnou čárku po každém dvanáctém písmenu. Po přepsání řádku pak hned uvidíte, zda jste nepřidali nebo neubrali omylem nějaké písmenko. Tímto se vyhnete tomu, že dopíšete celou zprávu, na konci vám bude chybět jedno písmenko a můžete začít znovu.
3. Při čtení zprávy si jemně škrtejte prošlá písmenka a udělejte si ve vyluštěném textu čárku po konci každého opsaného čtverce v tabulce. Budete vědět odkud začít, když se ztratíte.

Tvým úkolem bude rozluštit druhou oddílovou šifru a řešení ukázat Pomerančovi:

VLTMIE RIYSMI XO20ZE EP12AM SKNASJ EEXZJD „2“

Chybí vám na táboře vaše oblíbená večeře? Máte úžasný recept na pomazánku, který se ve vaší rodině dědí z generace na generaci?

Máte tip na úžasně jednoduché a přitom tak chutné jídlo?
Sem s nimi!

Náměty posílejte na *vpr.red/e-pes*! Na konci roku společně vybereme nová jídla do táborového jídelníčku!

Pozdravy z Německa

1. 10.

Ahoj Vpředáci! Zdravím vás z Verdenu, menšího města na severozápadě Německa. Jsem tu už celý jeden měsíc, čemuž se mi skoro nechce věřit. Za ten měsíc jsem získala o něco větší jistotu co se jazyka a místního způsobu života týče. Pomalu si rozšiřuju slovní zásobu, ale musím říct, že ze složitých textů na hodinách politiky a hospodářství (takový německý ekvivalent občanské výchovy) mě pořád trochu bolívá hlava.

Ačkoli by se to na první pohled nemuselo zdát, na to, co tu obnáší každodenní život, si zvykám tak podobně pomalu. Sice nejsem zas tak daleko od domova jako třeba Esterka, ale to pozvolné zvykání spočívá spíše v maličkos-tech, které člověk poodhalí až po několika týdnech, než v očividných rozdílech. Stalo se mi například, že mi ujel autobus. Nu což, řekla bych si v Praze, počkám na další. Jenže tady hromadná doprava nefunguje jako jízdní řád tramvajové linky číslo sedmnáct — tím se rozumí každých pět minut. Na zastávce u hlavního verdenského nádraží si člověk musí počkat hodinu, než pojedou další autobus směrem do Kirchlintenu, což je menší, zhruba šest kilometrů vzdálená vesnice, kde v současné chvíli bydlím. Vždyť to není nic tak hrozného, řeknete si. Není, ale je to něco, s čím bych se v Praze při svém denním koloběhu asi nesetkala. Tohle je samozřejmě jenom drobnost, ale když se takových drobností nastrádá více, tak je to docela odlišný svět.

Za měsíc jsem toho tady zažila samozřejmě mnohem více, než zmeškaný autobusový spoj, ale to by se mi sem všechno nevešlo. Napíšu vám zase za měsíc — to budu mít za sebou dvoutýdenní (!) podzimní prázdniny a snad i něco zajímavého, o co se s vámi podělím.

Užijte si padesátku a podzimky!

Vaše Julinka

Pozdravy z Ameriky

Milí Vpředáci, někteří z vás asi ví, že tento rok studuji v Americe. Rozhodla jsem se s vámi sdílet něco málo z toho všeho, co tady prožívám. Ke konci srpna jsem přiletěla do Minneapolis, města v Minnesotě. Chodím tady na Breck school a nemůžu si stěžovat. V USA mají trochu jiný školní systém, takže jsem si mohla vybrat, na jaké předměty budu chodit. Moje škola má také celoroční program, v rámci kterého se studenti zapojují do dění v komunitě. Já jsem například v programu, který připravuje výtvarné projekty pro seniory v pečovatelském domě. Co je ale na celé škole nejlepší, je jídelna. Celý den si můžeme chodit pro čaj, kávu, cereálie s mlékem, nebo toasty. Na obědě mám potom pocit, jako bych byla v restauraci, dva hlavní chody a dvě přílohy, dvě polévky, několik hotových salátů, salátový bar, sendvičový bar a další. Bydlím tady u rodiny, která má děti na stejné škole kam chodím, a nemůžu si stěžovat, jsou moc fajn. A byla jsem na školním utkání v americkém fotbale. Bylo to teda dost hrozné. Je možné, že kdybych znala alespoň základní pravidla a kdyby nemrholilo, tak bych si to i užila, ale stejně bych radši sledovala normální fotbal.

Za měsíc se toho hodně stane, a proto se vám v příštích měsících budu snažit vybírat to nejzajímavější co se stane, ale prozatím doufám, že máte aspoň trochu představu, jak teď žiju.

Už teď mi moc chybíte a těším se, až se zase uvidíme!

Ester

Staré Město

V minulém čísle Pejska jste si mohli přečíst o starém Židovském městě, „pražských Stínadlech“ — čtvrti plné malých uliček a průchodů, která byla v 19. století zbořena a nahrazena širokými ulicemi s velkými měšťanskými domy. Na Staronovou synagogu, která tu po původním Josefově zbyla, se byly podívat Anička s Rózou, a správně odpověděly i na počet schodů v Červené ulici. Dostáváte tedy své zasloužené body.

Průchodů a opravdu malých uliček ale v Josefově moc nezbylo a ani když člověk stojí před nějakou ze zbylých synagog, nemůže si vůbec představit, jak to tam asi vypadalo kdysi. Pojd'me se ale teď přesunout o kousek dál,

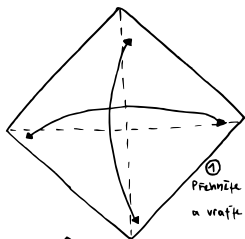
kde malinké uličky a nespočet průchodů přetrvaly dodnes, do Starého Města. Někdejšímu Židovskému Městu se asi nevyrovná, ale i tak je Staré Město spleťtými uličkami a hezkými zákoutími protkáno. Několik takových pěkných zákoutí bych vám rád, alespoň tímto prostřednictvím, ukázal. Dominantu čtvrti, Staroměstské náměstí, viděl téměř každý.

Popojděte ale kousek dál, na Malé Náměstí. Zde si prohlédněte důkladně domy na jihu náměstí a vstupte vpravo do dveří domu „U Zlatého orla“ (Nad jeho dveřmi visí nápis „Thai massage“). Projdete na konec ulice Hlavsova. Těhle průchod není ani v mapě, tak ho třeba můžete začít používat jako tajnou zkratku. Kdo mi popíše jak to na konci Hlavsovy ulice vypadá, může se těšit i na nějaké ty body. Ale pozor, přes noc je ulice zavřená, tak tam budete muset někdy v její otevírací době. Za to zákoutí to ale stojí.

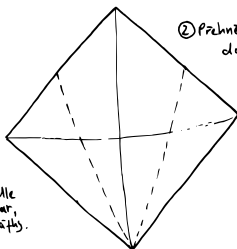
Halloween se blíží

origami

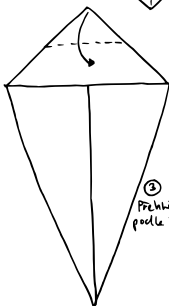
S měsícem říjnem také přichází duchařská atmosféra, která vychází hlavně z amerického svátku Halloweenu, který slavíme poslední den v tomto měsíci. Tento strašidelný svátek si připomene v dnešním čísle pejška tvorbou papírové lebky, která může sloužit třeba jako halloweenská výzdoba. Komu se lebku podaří vyrobit podle návodu níže, může poslat fotku přes e-psa nebo ji ukázat Tee na schůzce, a bod do bodování ho určitě nemine.

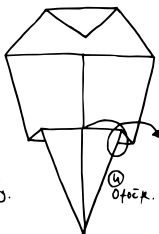
① Přehněte podle zář,
a vraťte zpátky.

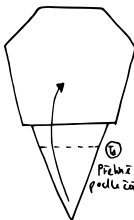
② Přehněte
do prostřed.

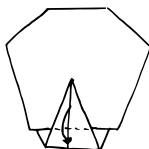
③ Přehněte
podle zář.

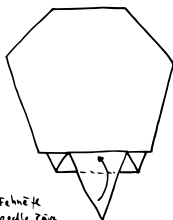
④ Otočte.

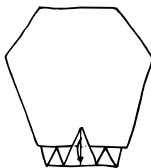
⑤ Přehněte
podle zář.

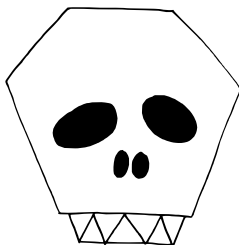
⑥ Přehněte podle
zář.

⑦ Přehněte
podle zář.

⑧ Přehněte
podle zář.

⑨ Dohleďtele obličej a lebka
je hotová!

CDD

VV2

OMG

oddílové zkratky a další
užitečné informace najdete na
vpr.red/rodice

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikulda: 721 294 254

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz